

Думаю, що зростання фінтех індустрії України в 2018 році в чотири рази — абсолютно реальні цифри, тому що цей ринок відкритий. В нас досить велика кількість населення і велика територія яка покрита приблизно однаково. Плюс з центру — з Києва до будь-якого міста не більше 500 км. Це дає логістичну доступність. Це дуже сильно впливає на розвиток екосистеми, логістику екосистеми електронної комерції. Потужна інфраструктура у вигляді високого проникнення мобільного зв'язку та смартфонів у поєднанні з добре освіченим та технологічно грамотним населенням сприятиме прискоренню розвитку ФінТех.

Проте існують виклики для розвитку ФінТех-ринку в Україні

1. Законодавче та регуляторне поле
2. Традиційний банківський сектор, який повільно впроваджує інновації;
3. Відсутність відкритих API в банківській системі;
4. Обмежений доступ ФінТех-провайдерів до капіталу та фінансування.

Верхолюк І.О.
студ. групи **ЕВ-31**

Науковий керівник – доц. каф. ММП Дорошкевич К.О.

ОСОБЛИВОСТІ АЗИАТСЬКИХ ОПЦІОНІВ

Як відомо, азіатський опціон – це різновид опціону, вартість виконання якого визначається на основі середньої ціни базового активу за певний період часу. Тому, його ще називають опціоном середньої ціни або середньокурсовим опціоном. Азіатські опціони широко застосовуються на ринках з високою волатильністю базових активів. Вони укладаються переважно на товари, біржові індекси, курси валют і відсоткові ставки, цінні папери, нафту, кольорові метали тощо.

Значного поширення азіатські опціони набули на позабіржових ринках. З кінця 80-х років азіатський опціон отримав репутацію одного їм з найбільш популярних екзотичних фінансових активів.

Залежно від методу обрахунку ціни, азіатські опціони поділяють на два типи: арифметичні, які передбачають визначення середньої арифметичної ціни виконання; геометричні, ґрунтуються на середній геометричній. В обігу зустрічаються переважно інструменти, що ґрунтуються на розрахунку середньої арифметичної вартості опціону, зважаючи на їх доступність та зрозумілість для інвесторів. Якщо період спостереження за ціною базового активу збігається з терміном дії опціону, то такий інструмент називається повним азіатським опціоном. Натомість, якщо період котирування базового активу, який використовується до визначення середнього значення ціни, відрізняється від періоду часу дії опціону, то такий похідний інструмент називається частковим азіатським опціоном.

Особливістю опціонів даного типу є те, що ціна виконання невідома на момент укладення контракту, а лише вказується спосіб її визначення у майбутньому. У даних умовах виникає ціновий ризик інвестора. Як одну із особливостей азіатських опціонів, вкажемо на те, що азіатські контракти не завжди є дешевші за європейські, оскільки коливання середньої ціни може бути меншим, ніж ціни спот (ринкової ціни).

У умовах здійснення експортно-імпортних операцій, ризик опціонних контрактів пов'язаний також із ростом або падінням середнього курсу національної валюти. Проте за його допомогою можна покрити багато місцевих транзакцій, використовуючи лише один інструмент хеджування.

Волошина А. Ю.
студ. групи **МА-42**

Науковий керівник – к.е.н, доц. каф. ММП Дуляба Н. І.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Український фармацевтичний ринок в останні роки демонструє високі темпи росту і характеризується жорсткою конкуренцією між вітчизняними та іноземними виробниками лікарських засобів і виробів медичного призначення.

В умовах ринкової ситуації скорочення частки лікарських засобів українського виробництва, відсутності гарантій щодо збереження фармацевтичного профілю, необхідності серйозних фінансових витрат кожен виробник лікарських засобів вимушений формувати конкурентну стратегію й тактику поведінки в бізнес-середовищі через підвищення конкурентоспроможності продукції та напрямів діяльності. Медикаменти випускає переважно невелика кількість розвинутих країн. Частка найбільших виробників лікарських засобів до яких відносяться США, Японія, Франція, Німеччина, Великобританія, Італія, Швейцарія, Іспанія, Нідерланди перевищує 75%. Україна перебуває у залежності від зарубіжних виробників медпрепаратів і не забезпечує потреб населення

Конкурентоспроможність фармацевтичного підприємства-виробника лікарських засобів і виробів медичного призначення необхідно розглядати як систему безперервно взаємодіючого комплексу факторів, що характеризує ступінь реалізації реальних і потенційних можливостей для формування, підтримання й генерування нових

конкурентних переваг на протязі тривалого періоду часу. Тому забезпечення та підвищення конкурентоспроможності передбачає динамічне пристосування фармацевтичного підприємства до змінних факторів і умов бізнес-середовища.

Фармацевтична промисловість України на сьогодні представлена 127 суб'єктами господарської діяльності, які мають ліцензію на виробництво лікарських засобів у промислових умовах. На сьогодні не всі вітчизняні виробники змогли досягти рівня, встановленого прийнятими у Європейському Союзі стандартами на виробництво лікарських засобів.

Однак, на нашу думку, на фармацевтичному ринку є всі передумови для забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної фармпродукції і, як наслідок, її підвищення. Про це свідчить поєднання комплексу публічних та приватних інтересів, зокрема: 1) публічний інтерес щодо підвищення ефективності вітчизняної фармацевтичної промисловості поєднується з приватним інтересом щодо забезпечення реалізації фармпродукції як такої; 2) публічний інтерес щодо бюджетно-фіскальних інтересів держави поєднується з приватним інтересом щодо збільшення обсягів реалізації вітчизняної фармпродукції; 3) публічний інтерес щодо зниження енерго-, матеріало- та капіталоемності виробництва поєднується з приватним інтересом щодо підвищення ефективності (затрати виробництва зменшуються/прибуток зростає); 4) публічний інтерес щодо готовності національного фармвиробництва до постійної структурної перебудови, до опанування нових технологічних укладів (гнучкість) поєднується з приватним інтересом щодо розширення та переходу до нових видів вітчизняного фармвиробництва; 5) публічний інтерес щодо забезпечення інтересів національної безпеки поєднується з приватним інтересом щодо захисту економічних інтересів вітчизняних фармацевтичних суб'єктів господарювання; 6) публічний інтерес щодо соціальної відповідальності фармбізнесу поєднується з приватним інтересом щодо усунення соціальної суперечності, посилення підприємницької ідеології.

Держава також може впливати на забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів фармацевтичного ринку наступним чином: 1) шляхом застосування спеціальних механізмів державного регулювання щодо цін та тарифів на фактори фармацевтичного виробництва, зокрема енергоносії; 2) шляхом встановлення спеціальних режимів інноваційної діяльності для учасників фармринку в частині імпорту, експорту інноваційної продукції, визначення ключових правових форм залучення технологій: а) за допомогою комерційної концесії; б) передачі технологій за ліцензійними угодами; в) передачі технологій до статутного капіталу господарських товариств; 3) шляхом дерегуляції як засобу мінімізації транзакційних витрат через реформування дозвільних процедур; 4) шляхом застосування регресивного оподаткування для виробників та імпортерів інноваційної фармацевтичної продукції.

Забезпечення наведених інтересів та реалізація заходів державної підтримки сприяють зміцненню конкурентоспроможності вітчизняної фармації.

Гладун О.С.
студ. групи ЕВ-24

Науковий керівник – к.е.н., доц. каф. ММП Босак А.О.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ

У майбутньому Україна може бути однією з найбільш привабливих для іноземних інвестицій країною. Цьому сприяє великий внутрішній ринок, ратифікація угоди про зону вільної торгівлі з Канадою та підписання угод про асоціацію України з ЄС, що в комплексі позитивно впливає на імідж України на міжнародній арені.

Поєднання людського капіталу з високим рівнем освіти та відносно невеликою вартістю праці робить українців більш конкурентоспроможними. До того ж маємо концентрацію родючих земель, зручне транзитне розташування, близькість до ринку ЄС та недооцінені активи [4].

Україна фактично відштовхує іноземних інвесторів. Стандарти бухгалтерського обліку не відповідають міжнародним, існують безпекові ризики, немає судового захисту інвестицій. Проте великі ТНК інвестують кошти в розвиток мобільної мережі третього покоління у населених пунктах поруч із зоною конфлікту, натомість інші (Fujiwara) розміщують свої виробничі потужності на заході України, подальше від зони конфлікту [4].

Важливою перешкодою для іноземних інвесторів є недостатньо розвинута інфраструктура бізнесу, а саме відсутність потужної страхової компанії, яка б покривала комерційні ризики під час реалізації особливо масштабних інвестиційних проектів, обмеженість довгострокових і недорогих банківських ресурсів; відсутність швидкісного транспортного сполучення з промисловими та сировинними центрами [2].

Також потрібно врахувати й бюрократію. Щоб завірити один документ, потрібно відвідати з десяток кабінетів. Про корупцію взагалі мовчимо (хоча й не варто).

Для покращення інвестиційного клімату в Україні потрібні реформи, причому реальні [1]. Маємо боротися з корупцією на всіх ланках влади, знижувати інфляцію і рівень безробіття. Маємо запевнити інвесторів у безпеці капіталовкладень і можливості репатріації прибутку.

Найпривабливішими галузями для інвестування є медицина, фармацевтика, сільське господарство та ІТ. У фармацевтиці маємо 19,7% зростання капітальних інвестицій. В Україні досить кваліфікованого кадрового потенціалу, ринок відносно вільний, є державні програми підтримки бізнесу [3].

Медицина також перспективна. Світ розвивається, не всі дослідження вдалі, з'являються нові хвороби. Слід шукати нові ліки, тому медицина є інвестиційно привабливою [3].

Населення Землі зростає, тому росте попит на продукти харчування, отже сільське господарство буде залишатися одним з найбільш перспективних секторів для інвестування. Україна в аграрному секторі має певні переваги: сприятливі погодні умови, велика територія родючих земель та традиційна спеціалізація на агропромисловості.